

Tužba podnesena 8. travnja 2016. – Italija protiv Komisije**(Predmet T-147/16)**

(2016/C 191/55)

Jezik postupka: talijanski

StrankeTužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: S. Fiorentino, *avvocato dello Stato*, G. Palmieri, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije br. C (2016) 366 *final* od 28. siječnja 2016., dostavljene 29. siječnja 2016., kojom je Komisija, radi izvršenja presude Suda Europske unije od 17. studenog 2011. donesene u predmetu C-496/09, naložila Talijanskoj Republici plaćanje iznosa od 5 382 000 eura i 2 106 000 eura kao kaznu zbog kašnjenja u plaćanju, koji se iznosi odnose na treći i četvrti kvartal koji su slijedili odmah nakon donošenja navedene presude Suda;
- naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svoje tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 14. Uredbe (EZ) od 22. ožujka 1999 br. 659/1999, na pogrešnoj primjeni članka 11. Uredbe (EZ) od 21. travnja 2004. br. 794/2004 te na povredi načela proporcionalnosti.

- U tom pogledu ističe se da je pobijanom odlukom naloženo da se na iznose koji su poduzetnici dužni platiti radi povrata državne potpore primjene kamate prema složenom kamatnom računu kako je predviđen u čl. 11. Uredbe br. 794/2004. Talijanska vlada osporava takav stav jer smatra da se, u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije, takva metoda izračuna kamate ne može primijeniti, imajući u vidu odluke o povratu potpore prije stupanja na snagu Uredbe br. 794/2004 i, još manje, imajući u vidu odluke koje su prethodile objavi Obavijesti Komisije iz 2003. o kamatnim stopama koje se primjenjuju u slučaju povrata nezakonito dodijeljene potpore. Nasuprot tomu, ne može se s uspjehom isticati, kao što je to učinila Komisija u pobijanoj odluci, navodni sporazum o suprotnome, koji je navodno postignut između Komisije i talijanskih tijela.

Žalba koju su 11. travnja 2016. podnijeli Adrian Barnett i Sven-Ole Mogensen protiv presude Službeničkog suda od 5. veljače 2016. u predmetu F-56/15, Barnett i Mogensen protiv Komisije**(Predmet T-148/16 P)**

(2016/C 191/56)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Adrian Barnett (Roskilde, Danska), Sven-Ole Mogensen (Hellerup, Danska) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

proglasi i odluči,

- da se ukida presuda Službenog suda u predmetu F-56/15, Barnett i Mogensen/Komisija;

odlučujući na temelju novih odredaba,

- da se poništavaju odluke sadržane u obračunu mirovine za lipanj 2014. kojima je korektivni koeficijent koji se primjenjuje na mirovinu tužiteljâ smanjen počevši od 1. siječnja 2014.;
- da se Komisiji naloži snošenje troškova oba postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe dva žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava, koju je počinio Službenički sud (SS) protumačivši jasne i precizne odredbe Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) u odnosu na navodnu „stvarnu volju zakonodavca” glede opsega suspenzije mehanizma ažuriranja mirovina i plaća za 2013. i 2014. Na taj je način Službenički sud dao tumačenje *contra legem* članka 65. stavka 4. Pravilnika o osoblju i njegovih provedbenih pravila iz Priloga XI. navedenom pravilniku o osoblju.
2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava, koju je počinio Službenički sud (SS), s obzirom na to da uvjeti propisani Pravilnikom o osoblju za sporno privremeno ažuriranje, iz Priloga XI. navedenom pravilniku o osoblju, nisu bili ispunjeni te je Komisija, obavivši to ažuriranje, počinila zlorabu ovlasti. Naime, nakon što je u pobijanoj presudi utvrdio da je korektivni koeficijent u Uredbi Vijeća (EU) br. 1416/2013 od 17. prosinca 2013. o usklađivanju korektivnih koeficijenata koji se primjenjuju na primitke od rada i mirovine dužnosnika te drugih službenika Europske unije s učinkom od 1. srpnja 2013. pogrešno izračunat, Službenički je sud počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da je tijelo za imenovanje (AIPN) na temelju načela jednakog postupanja bilo ovlašteno obaviti sporno privremeno ažuriranje, ne uzimajući u obzir teoriju povlačenja nezakonitih upravnih akata na temelju kojih nastaje pravo ili slične pogodnosti.

Žalba koju je 14. travnja 2016. podnijela Ingrid Fedtke protiv rješenja Službeničkog suda od 5. veljače 2016. u predmetu F-107/15, Fedtke protiv EGSO-a

(Predmet T-157/16 P)

(2016/C 191/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Belgija) (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski gospodarski i socijalni odbor

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi rješenje Službeničkog suda (drugo vijeće) od 5. veljače 2016. u predmetu F-107/15;
- vrati predmet Službeničkom sudu na ponovno odlučivanje kako bi donio odluku o meritumu tužbe;
- pravilno odluči o troškovima postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava i/ili nedostatnosti obrazloženja pobijanog rješenja, s obzirom na to da je Službenički sud u točkama 19. do 21. i 25. navedenog rješenja smatrao da je, kako u situaciji u kojoj postoji zahtjev za preispitivanje odluke koja nije osporena u rokovima, tako i u situaciji u kojoj zahtjev posredno osporava takvu odluku, za postojanje nove činjenice koja se navodi u prilog zahtjevu potrebno da, prilikom donošenja odluke koja je postala konačna, ni žalitelj ni administracija o njoj nisu imali ili nisu mogli imati saznanja te je primijenio to načelo u točkama 27. do 32. navedenog rješenja, unatoč tome što iz sudske prakse proizlazi da se u slučaju zahtjeva za preispitivanje ne zahtijeva izostanak saznanja o navedenoj činjenici.